

Repertoriumnummer [redacted]
[redacted]
[redacted]

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Mededeelbaar aan de ontvanger

Eindarrest

Hof van beroep Antwerpen

Arrest

kamer [redacted]
burgerlijke zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

[REDACTED]
eerste appellant,

ter terechtzitting van 24 april 2023 vertegenwoordigd door de heer D. [REDACTED]
vaste vertegenwoordiger, en door [REDACTED]

[REDACTED]
tweede appellant,

ter terechtzitting van 24 april 2023 vertegenwoordigd door [REDACTED]

tegen het vonnis van de ondernemingsrechtbank Antwerpen, afdeling Antwerpen [REDACTED]

tegen:

TESLA BELGIUM BV, ON 0521.902.461, met zetel te 2630 AARTSELAAR, Boomsesteenweg 8,
geïntimeerde,

ter terechtzitting van 24 april 2023 vertegenwoordigd door [REDACTED]

1. Feitenrelaas en procedurele voorgaanden

De feiten die aan dit geschil ten grondslag liggen evenals de procedurele voorgaanden en het bestreden vonnis werden reeds afdoende weergegeven in het tussenarrest van 1 februari 2021. Het volstaat daarnaar te verwijzen.

Bij dit tussenarrest beval dit hof op verzoek van partijen vooraleer recht te doen de aanstelling van een deskundige teneinde het voertuig Tesla S P100 DL, dat op [REDACTED] 2018 door [REDACTED] (eerste appellante), via leasing bij [REDACTED] (tweede appellante) was aangekocht bij bv TESLA BELGIUM (geïntimeerde) te onderzoeken. De beslissing over de kosten werd aangehouden.

Op 9 mei 2022 legde de gerechtsdeskundige zijn definitief verslag neer ter griffie van dit hof.

[REDACTED]

2. Eisen

2.1. Na tussenarrest vorderen appellanten in laatste besluiten in hoofdorde om voor recht te horen zeggen dat geïntimeerde zich schuldig gemaakt heeft aan obstructie van het deskundigenonderzoek en dienvolgens haar eis lastens geïntimeerde gegrond te verklaren, de koopovereenkomst tussen tweede appellante en geïntimeerde ontbonden te verklaren lastens geïntimeerde en om deze ontbinding tegenwerpeijk te maken aan eerste appellante. Vervolgens vorderen zij de veroordeling van geïntimeerde tot (i) terugbetaling aan tweede appellante van de koopprijs van 158.680 euro, te vermeerderen met de interesten overeenkomstig de wet van 2 augustus 2002 op de betalingsachterstand in handelstransacties vanaf 14 mei 2019 tot aan de dag van volledige betaling, (ii) betaling van 1 euro provisioneel uit hoofde van kosten, interesten en belastingen die tweede appellante in mindering zal brengen bij de terugbetaling aan eerste appellante van de reeds betaalde huurgelden, (iii) betaling van 54.338,24 euro aan tweede appellante uit hoofde van aanvullende schadevergoeding.

In ondergeschikte orde stellen zij identieke eisen lastens geïntimeerde op basis van de vrijwaring voor verborgen gebreken, met uitzondering van het voor recht te horen zeggen dat geïntimeerde zich schuldig gemaakt heeft aan obstructie van het deskundigenonderzoek.

In uiterst ondergeschikte orde, herhalen zij hun eisen op grond van niet-conforme levering en in absoluut ondergeschikte orde vragen zij de eisen op grond van vrijwaring voor verborgen gebreken gegrond te verklaren, minstens vast te stellen dat er sprake is van een ernstig mindergenot en dienvolgens geïntimeerde te veroordelen tot betaling van 149.729,91 euro, inclusief btw, te vermeerderen met de gerechtelijke interesten overeenkomstig de wet van 2 augustus 2002 op de betalingsachterstand in handelstransacties.

Tot slot vorderen appellanten de veroordeling van geïntimeerde tot betaling van de kosten van beide aanleggen.

2.2. Geïntimeerde besluit na tussenarrest tot de ongegrondheid van het hoger beroep en stelt bij besluiten incidenteel hoger beroep in tegen het bestreden vonnis in zoverre het bestreden vonnis haar veroordeelde tot terugbetaling van 11.970,64 euro aan appellanten. Zij streeft de ongegrondverklaring van de eis na, met veroordeling van appellanten tot betaling van de kosten van beide aanleggen.

[REDACTED]

3. Beoordeling

3.1. Over de toelaatbaarheid van de hogere beroepen

Er ligt geen betekenisakte voor van het bestreden vonnis. Het hoger beroep dat werd ingesteld met het verzoekschrift dat op [REDACTED] 2020 werd neergelegd ter griffie van dit hof, is tijdig en regelmatig naar de vorm. Het hoger beroep is ook toelaatbaar.

Het incidenteel hoger beroep, ingesteld bij eerste besluiten neergelegd ter griffie van dit hof op [REDACTED] 2022, is eveneens regelmatig naar de vorm, tijdig en toelaatbaar.

3.2. Over de gegrondheid van de hogere beroepen

4.2.1. De toelaatbaarheid van de eis van appellanten ingevolge de beweerde overschrijding van de korte termijn van artikel 1648 van het oud Burgerlijk Wetboek is niet meer aan de orde, nu de eerste rechter de eis van appellanten toelaatbaar verklaarde en er op dit punt geen incidenteel hoger beroep hiertegen is gevolgd.

Daarenboven dient opgemerkt te worden dat de beweerde overschrijding van deze korte termijn door geïntimeerde nooit werd opgeworpen voor de eerste rechter en zodoende niet eens ter beoordeling voorlag van de eerste rechter. Beide partijen hebben trouwens in gemeen akkoord dit hof verzocht om de aanstelling van een gerechtsdeskundige om het voertuig te onderzoeken, zodat uit dit alles kan afgeleid worden dat geïntimeerde van deze exceptie (die niet van openbare orde is) duidelijk afstand had gedaan.

Ten overvloede, en voor zoveel als nodig, dient vastgesteld te worden dat door geïntimeerde aan het voertuig diverse, uitvoerige herstellingen werden uitgevoerd tussen de levering op [REDACTED] 2018 en 18 maart 2019 zodat de korte termijn alleszins geschorst was gedurende deze periode. Bij e-mail van 18 maart 2019 gaf geïntimeerde vervolgens aan appellanten te kennen bereid te zijn het voertuig terug te nemen met terugbetaling van de koopprijs. Toen dit laatste uiteindelijk niet gebeurde, gingen appellanten over tot dagvaarding op [REDACTED] juni 2019, zodat de eis alleszins tijdig gesteld is geworden binnen korte termijn.

3.2.2. Op basis van de voorliggende stukken en elementen en met name de inhoud van het deskundigenverslag tonen appellanten voldoende aan dat geïntimeerde het deskundigenonderzoek heeft gefrustreerd en ernstig bemoeilijkt door haar gebrek aan loyale medewerking aan de expertise en de bewijsvoering.

[REDACTED]

Zo blijkt uit het deskundigenverslag dat geïntimeerde appellanten en de deskundige eerst lange tijd in het ongewisse heeft gelaten over de plaats waar de loggegevens van het voertuig Tesla S P100 DL werden opgeslagen en of het mogelijk was deze gegevens uit te lezen. Eerst hield geïntimeerde voor dat de loggegevens niet uit de wagen zelf konden worden uitgelezen omdat ze zich in een 'cloud' bevonden, waarna geïntimeerde vervolgens beweerde dat de gegevens wél in de wagen aanwezig waren maar weigerde deze uit te lezen. Hierna veranderde geïntimeerde opnieuw van stelling en beweerde dat de loggegevens slechts gedurende korte tijd in de wagen aanwezig waren en daarna naar de 'cloud' verzonden werden, terwijl tijdens een latere expertisevergadering enkele technici van geïntimeerde vervolgens dan weer stelden dat de loggegevens gedurende 18 maanden in de auto werden opgeslagen, maar daarna overschreven werden.

Daarenboven weigerde geïntimeerde bij de eerste geplande technische vergadering van 9 september 2021 na de testrit de loggegevens van de wagen meteen uit te lezen en mee te delen aan de deskundige, hoewel de deskundige duidelijk meedeelde dat de uitlezing van (al) de loggegevens noodzakelijk was voor de uitvoering van zijn opdracht. Achteraf diende de deskundige daarenboven vast te stellen dat, nadat de expertiseverrichtingen op 9 september 2021 waren beëindigd en appellanten en de deskundige de Tesla-garage in Hasselt hadden verlaten, geïntimeerde toch eenzijdig de loggegevens van het voertuig nog uitgelezen heeft, zonder deze mee te delen aan partijen en de deskundige. De deskundige bevestigde in zijn verslag dat deze handelwijze in hoofde van geïntimeerde *"een handicap was voor het goede verloop van het deskundigenonderzoek"*.

Slechts na veel aandringen en hevige discussie tussen partijen, raadslieden en de deskundige, verschaftte geïntimeerde uiteindelijk slechts enkele gedeeltelijke, zeer beperkte, onvolledige en door haar eigenhandig gefilterde loggegevens van de wagen betreffende de voormelde testrit. Eerdere loggegevens van de periode voorafgaand aan de eerste expertisevergadering en testrit werden niet meegedeeld en ook andere concrete door de deskundige gevraagde informatie werd evenmin meegedeeld of (volledig) beantwoord, zodat op deze wijze de deskundige niet op nuttige wijze kon nagaan of de door appellanten aangehaalde gebreken en mankementen aan de wagen in overeenstemming waren met de loggegevens van het voertuig. De bewering van geïntimeerde dat zij alle medewerking zou verleend hebben aan het deskundigenonderzoek is derhalve strijdig met de voorliggende stukken en elementen en de inhoud van het deskundigenverslag.

De wijze waarop geïntimeerde haar gebrek aan medewerking verantwoordt, overtuigt geenszins. Uit niets blijkt dat de mededeling van de volledige loggegevens zou verhinderd

[REDACTED]

worden door de GDPR-regelgeving. Uit niets blijkt dat deze loggegevens beschermde persoonsgegevens zouden bevatten en de zaakvoerder/bestuurder van eerste appellante had duidelijk zijn toestemming gegeven om deze loggegevens van het voertuig over te maken aan de deskundige, zoals blijkt uit het deskundigenverslag. Geïntimeerde kan zich evenmin verschuilen achter haar – niet eens bewezen – eenzijdige bewering dat de door haar meegedeelde beperkte loggegevens voldoende waren voor het deskundigenonderzoek en overige loggegevens irrelevant zouden zijn (geweest). Zulke bewering wordt duidelijk tegengesproken door de gerechtsdeskundige in het deskundigenverslag. Het gegeven dat de loggegevens ruwe data betrof die niet zomaar door de deskundige konden worden geïnterpreteerd en/of gelezen en hiervoor de tussenkomst van Tesla-technici nodig was, doet aan het voorgaande geen afbreuk en belet geenszins volledige medewerking aan de bewijsvoering. Geïntimeerde toont aan de hand van de voorliggende stukken en elementen evenmin aan dat de door de deskundige gevraagde volledige loggegevens van het voertuig te kwalificeren zouden zijn als een bedrijfsgeheim. Een loutere bewering daartoe, die niet gestaafd wordt met onderliggende stukken of elementen, vormt daarvan geen bewijs. Indien hierover discussie had bestaan – hetgeen nooit door geïntimeerde opgeworpen werd tijdens het deskundigenonderzoek – stond het geïntimeerde vrij het hof te vatten opdat eventuele maatregelen zouden kunnen genomen worden om de confidentialiteit van deze gegevens te verzekeren op een wijze die evenredig is met het recht op een eerlijk proces en om de tegenspraak voldoende te waarborgen, hetgeen zij niet gedaan heeft.

Uit niets blijkt dat de door de deskundige gevraagde volledige loggegevens van het voertuig een zogenaamde *“fishing expedition”*, dit wil zeggen een vraag tot een allesomvattend onderzoek waarbij in het wilde weg naar een hele reeks stukken en documenten gevraagd werd, zou zijn geweest. In het deskundigenverslag heeft de deskundige duidelijk uiteengezet welke informatie hij wilde verkrijgen en waarom dit nodig was voor de uitvoering van zijn opdracht.

Dat de deskundige de juistheid van de schaarse en beperkte data die door geïntimeerde uiteindelijk wel werd overgemaakt op zich niet betwistte, doet geen afbreuk aan het voorgaande.

De weigering van geïntimeerde om volledige medewerking te verlenen aan het deskundigenonderzoek en met name de weigering om alle door de deskundige gevraagde informatie en volledige loggegevens over te maken, kwalificeert als een inbreuk op de medewerkingsplicht aan de bewijsvoering. Procespartijen zijn gehouden loyaal mee te werken aan elke onderzoeksmaatregel die de rechter heeft bevolen, ongeacht of ze de bewijslast dragen en ook al moeten ze daardoor bewijselementen naar voor brengen die in

[REDACTED]

hun eigen nadeel zijn (zie in die zin: Cass. 25 september 2000, Arr. Cass. 2000, 1424). Deze bewijsmedewerkingsplicht betreft niet alleen de aanlevering van bewijsmateriaal, maar ook het bespoedigen en efficiënt laten verlopen van de bewijsvoering en geldt eveneens in het deskundigenonderzoek.

Luidens artikel 972bis van het Gerechtelijk Wetboek zijn partijen verplicht mee te werken aan het deskundigenonderzoek en kan de rechter, bij gebreke daarvan, daaruit de conclusies trekken die hij geraden acht. De wetgever heeft daarbij geen specifieke sanctie voorzien, zodat dit een open norm is, die aan de rechter een ruime appreciatiebevoegdheid verleent. De wetgever laat derhalve toe dat de rechter materieelrechtelijke gevolgen kan verbinden aan het deloyaal procesgedrag van een procespartij.

Uit het gegeven dat geïntimeerde, tegen wie moet worden bewezen, weigerde volledige medewerking te verlenen aan het bevolen gerechtelijk deskundigenonderzoek, kan derhalve een feitelijk vermoeden in haar nadeel worden afgeleid tot bewijs van het betwiste feit dat door appellanten, die deze onderzoeksmaatregel vorderden, wordt aangevoerd. Zulk feitelijk vermoeden volstaat in principe op zich reeds voor het bewijs van de gebreken aan het voertuig. In deze zijn partijen ondernemingen en het bewijs tussen ondernemingen is vrij en kan met alle middelen geleverd worden, zo ook door feitelijke vermoedens. In dit geval houdt het hof rekening met voormeld feitelijk vermoeden dat afgeleid wordt uit het gebrek aan volledige medewerking in hoofde van geïntimeerde evenals met de hierna vermelde elementen, die alle samen naar oordeel van het hof voldoende bewijs leveren van de gebreken aan het voertuig (zie in die zin: Cass. 17 december 1998, Arr.Cass. 1998, 1141), zodat er geen reden is om de bewijslast om te keren in de zin van artikel 8.4, vijfde lid van het Burgerlijk Wetboek.

4.2.3. Blijkens de bevindingen van de gerechtsdeskundige waren er – na de vele en diverse herstellingen die door geïntimeerde reeds aan het voertuig waren uitgevoerd – nog steeds gebreken aan het voertuig Tesla S P100 DL aanwezig, onder meer een haperende ‘*summon functie*’, een haperende auto-parking als gevolg van intermitterend gebrekkige functie van de sensoren rechts, een probleem met de vergrendeling van de laadklep en haperende of defecte sensoren vooraan rechts. Daarenboven bevestigde de deskundige eveneens in zijn verslag het bestaan van een gekend probleem inzake de ‘*phantom breaking*’ (zijnde het plots remmen van het voertuig zonder aanwijsbare reden) en het uitvallen van de display bij Tesla-voertuigen, waarover appellanten zich eveneens beklaagd hadden. Hoewel dit tijdens de testritten door de deskundige niet kon worden vastgesteld, acht het hof zulks op basis van de voorliggende stukken en elementen en het uit het gebrek aan volledige mededeling

van alle loggegevens van de wagen door geïntimeerde geputte feitelijk vermoeden, voldoende bewezen.

Daarenboven blijkt uit de voorliggende stukken en elementen eveneens voldoende dat het voertuig al vanaf de eerste maanden na de aankoop diverse malen diende binnengebracht te worden bij geïntimeerde omwille van aanhoudende problemen en mankementen. Blijkens de bestelbonnen en de overige voorliggende stukken dienden daarbij reeds vele herstellingen te gebeuren aan het voertuig en dienden ook aanzienlijk veel onderdelen vervangen te worden.

Hoewel de huidige nog aanwezige gebreken volgens de deskundige eenvoudig op te lossen zouden zijn bij een volgende servicebeurt, blijkt dit in werkelijkheid niet het geval te zijn. Enkele van deze gebreken werden immers reeds in den beginne na de aankoop door appellanten aangekaart en na 7 herstellingen bij geïntimeerde werden zij nog steeds niet opgelost. Daarenboven bleven appellanten – ná het deskundigenonderzoek en ná een uitvoerige servicebeurt van het voertuig bij een Tesla-garage in Eindhoven (Nederland) – nog steeds geconfronteerd met problemen aan de wagen die onder meer de zoveelste vervanging van de steekassen noodzaakten evenals de plaatsing van een nieuwe laadpoort en ook de problemen met onder meer de spiegels, de auto-parkfunctie en het uitvallen van de display bleven zich voordoen. Het gegeven dat het voertuig bij een erkende Tesla-garage in Eindhoven werd binnengebracht en niet bij geïntimeerde, doet geen afbreuk aan de duidelijke bewijzen die appellanten voorbrengen van de aanhoudende gebreken aan het voertuig. Zo tonen appellanten op basis van de voorliggende stukken en elementen aan dat na het deskundigenonderzoek zich opnieuw problemen voordeden met de laadpoort van de wagen die niet opende, waardoor de wagen niet kon worden opgeladen. Hoewel geïntimeerde niet inging op de vraag tot tegensprekelijke vaststelling hiervan, stuurde zij een techniker ter plaatse en beweerde zij nadien in eerste instantie – volkomen in strijd met de voorliggende stukken en elementen – dat de herstelling slechts enkele minuten zou geveerd hebben terwijl uit haar eigen herstelbon blijkt dat dit 1u45min duurde.

Dat de deskundige in zijn verslag bevestigde dat, behoudens de door hem aangehaalde mankementen, tijdens de testritten geen van de door appellanten aangehaalde gebreken konden worden vastgesteld en dat het voertuig zich alsdan normaal gedroeg en er alsdan geen veiligheidsrisico konden worden vastgesteld, doet dan ook geen afbreuk aan het voorgaande.

4.2.4. Overeenkomstig artikel 1641 van het Oud Burgerlijk Wetboek is de verkoper in principe gehouden tot vrijwaring voor de verborgen gebreken van de verkochte zaak, die

deze ongeschikt maken tot het gebruik waartoe men ze bestemt, of die dit gebruik zodanig verminderen dat de koper, indien hij de gebreken gekend had, de zaak niet of slechts voor een mindere prijs zou hebben gekocht. De vrijwaringsplicht bestaat wanneer het verkochte goed is behept met een gebrek dat verborgen is en ernstig is en dat minstens in de kiem bestond op het ogenblik van de koop (zie in de zin: B. TILLEMANS, S. DE REY, N. VAN DAMME en F. VAN DEN ABEELE, "Bijzondere overeenkomsten. Koop (2007-2020). Overzicht van rechtspraak.", *TPR* 2020/3-4, nr. 300).

Gelet op de voorliggende stukken en elementen, onder meer het deskundigenverslag evenals de andere door appellanten aangebrachte stukken en elementen is het hof van oordeel dat appellanten voldoende aantonen dat het voertuig inderdaad behept was (en nog steeds is) met een gebrek dat het voertuig ongeschikt maakte tot het gebruik waartoe men het bestemt, dan wel dat dit gebruik zodanig verminderde dat zij, indien zij het gebrek gekend hadden, de wagen niet of slechts voor een mindere prijs zouden hebben gekocht. Daarenboven blijkt uit de voorliggende stukken en elementen voldoende dat de gebreken verborgen waren, nu zij slechts naar aanleiding van de diverse herstellingen aan het licht kwamen. Eveneens tonen appellanten op basis van de voorliggende stukken en elementen voldoende aan dat deze gebreken reeds minstens in de kiem aanwezig waren bij de koop, nu amper enkele dagen na de levering geïntimeerde aan appellanten vroeg om het voertuig binnen te brengen wegens een reeks vastgestelde problemen (die geenszins louter esthetisch van aard waren, zoals geïntimeerde ten onrechte beweert).

Dat vele van de gebreken – na een zevental tussenkomsten van geïntimeerde – inmiddels hersteld zouden zijn, bewijst niet dat het goed bij de verkoop niet gebrekkig was maar integendeel dat die gebreken wel degelijk aanwezig waren en hersteld moesten worden. Deze gebreken waren ernstig aangezien zij verband hielden met het rijcomfort, de veiligheid (zie onder meer de sensoren) en de mogelijkheid om brandstof aan te vullen. Het kunnen tanken, of in dit geval elektrisch opladen van het voertuig is immers fundamenteel en essentieel voor het gebruik ervan. Indien, zoals in dit geval de laadklep klaarblijkelijk meermaals blokkeerde

en niet opende waardoor het opladen onmogelijk werd, maakt een normaal gebruik van het voertuig onmogelijk. Het feit dat de koper vanaf de levering aanhoudend geconfronteerd werd met een opeenstapeling van kleine, middelgrote en ernstige gebreken, toont voldoende aan dat het voertuig niet geschikt was voor het normaal gebruik waartoe het bestemd was. Naast de veelvuldige herstellingen, bewijzen haar gebrek aan volledige medewerking aan het deskundigenonderzoek en ook de commerciële voorstellen gedaan door geïntimeerde dat dit voertuig wel degelijk met ernstige gebreken behept was. Zo verklaarde geïntimeerde zich bij e-mail van 18 maart 2019 duidelijk bereid het voertuig terug

[REDACTED]

te nemen met terugbetaling van de koopprijs. De bewering van geïntimeerde hierop niet zou gereageerd hebben en haar rekeninggegevens niet zou hebben meegedeeld, is strijdig met de voorliggende stukken en elementen.

Geïntimeerde wordt als gespecialiseerde professionele verkoper geacht deze gebreken te hebben gekend en zij is hiervoor dan ook aansprakelijk. Ten onrechte verwijst geïntimeerde naar de conventionele beperking van haar aansprakelijkheid om zich van elke aansprakelijkheid te ontdoen. Overeenkomstig de tussen partijen gesloten koopovereenkomst is de *“beperkte garantie nieuwe voertuigen”* van toepassing (p. 3 van de koopovereenkomst), die volgens de bijgevoegde algemene garantievoorwaarden *“voor zover wettelijk is toegestaan (...) beperkt [is] tot het repareren en/of vervangen van defecte onderdelen van de auto”* en die eveneens inhoudt *“het kosteloos repareren of vervangen van onderdelen die ten gevolge van materiaal- en/of constructiefouten defect zijn geraakt”*. Zelfs rekening houdende met deze beperking van haar garantieplicht, tonen appellanten gelet op hetgeen reeds werd uiteengezet en op basis van de voorliggende stukken en elementen voldoende dat geïntimeerde als gespecialiseerde professionele verkoper ook aan haar conventioneel beperkte garantieplicht niet heeft voldaan, nu zelfs na verscheidene opeenvolgende herstellingen en diverse vervangingen van allerlei onderdelen van het voertuig, dit voertuig nog steeds behept is met aanzienlijke mankementen en gebreken die nog steeds niet opgelost zijn.

De koper van een gebrekkige zaak, waarvoor de verkoper aansprakelijk is, heeft een discretionair keuzerecht om de ontbinding van de verkoop dan wel een prijsvermindering te vorderen. De rechter heeft geen appreciatiebevoegdheid over de keuze van de koper ter zake (in deze zin ook: B. TILLEMANS, S. DE REY, N. VAN DAMME en F. VAN DEN ABEELE, *“Overzicht van rechtspraak bijzondere overeenkomsten – Koop (2007-2020)”*, TPR 2020-3/4, 1366). Het gebruik van de zaak na de ontdekking van het gebrek, waardoor de zaak in waarde vermindert, sluit het ontbindingsrecht niet uit (in deze zin ook: B. TILLEMANS, S. DE REY, N. VAN DAMME en F. VAN DEN ABEELE, *“Overzicht van rechtspraak bijzondere overeenkomsten – Koop (2007-2020)”*, TPR 2020-3/4, 1369).

De levering dateert van september 2018. Reeds onmiddellijk erna beklagden appellanten zich over alle gebreken die zich vanaf de levering hadden gemanifesteerd en over de vele, langdurige en vruchteloze herstellingspogingen en vervangingen van onderdelen. Steeds opnieuw gaven appellanten geïntimeerde het voordeel van de twijfel en waren zij bereid keer op keer herstellingen te laten uitvoeren door geïntimeerde die voorhield alles te zullen en kunnen oplossen. In maart 2019 deed geïntimeerde uiteindelijk een voorstel om de wagen terug te nemen, maar – hoewel appellanten voldoende bewijzen dat zij bereid waren

daarop in te willen gaan – bleef zulks uit, zodat werd overgegaan tot dagvaarding. Dat het voertuig inmiddels ongeveer 30.000 km gereden heeft en inmiddels vetustiteit heeft ondergaan, is derhalve in het geheel niet te wijten aan appellanten maar aan de geïntimeerde zelf, zodat deze niet in de gegeven omstandigheden niet in mindering dient gebracht te worden. Op basis van de voorliggende stukken en elementen blijkt dat trouwens appellanten het voertuig thans niet meer gebruiken uit angst voor de problemen die zich voordoen.

Geïntimeerde moet in dit geval het voertuig terugnemen en de volledige koopprijs terugbetalen. Er is geen reden om hierop interesten toe te kennen overeenkomstig de wet van 2 augustus 2002 op de betalingsachterstand in handelstransacties aangezien deze wet niet van toepassing is inzake betalingen bij wijze van schadeloosstelling of andere geldelijke verplichtingen die hun oorzaak zouden kunnen vinden in de handelstransactie, zoals bijvoorbeeld de betaling van schadevergoeding wegens verborgen gebreken (zie in die zin: C. VANACKERE, N. PEETERS en J. VAN DE VOORDE, "Interest", in X., *Bestending Handboek Verbintenissenrecht*, V.2bis – 23). Interesten op dit bedrag kunnen inzake worden toegekend aan de wettelijke interestvoet vanaf de datum van dagvaarding.

4.2.5. De bijkomende schadevergoeding waarop appellanten aanspraak maken slaat in de eerste plaats op de beweerde noodzaak om een andere wagen aan te kopen en de daaraan verwante kosten. Uit niets blijkt echter dat de leasing van een voertuig BMW 330e Berline door eerste appellante in oktober 2019 oorzakelijk verband staat met de gebreken aan het voertuig Tesla dat eerste appellant in augustus 2018 aankocht bij geïntimeerde, temeer nu uit het deskundigenverslag blijkt dat eerste appellante het voertuig Tesla reeds sinds 8 mei 2019 al niet meer gebruikte. Uit de voorliggende stukken en elementen blijkt dat eerste appellante daarenboven over meerdere bedrijfsvoertuigen beschikt en uit niets blijkt dat deze onbeschikbaar zouden zijn geweest. De schadepost is derhalve ongegrond.

Ook de eis tot terugbetaling van de kosten van de verzekering van het voertuig Tesla voertuig is ongegrond. Eerste appellante heeft zelf besloten om het voertuig vanaf mei 2019 niet meer te gebruiken, doch liet het voertuig pas in juni 2022 uitschrijven. De beslissing om desondanks de verzekering te behouden betreft de eigen keuze van eerste appellante die niet in oorzakelijk verband staat met de gebreken aan het voertuig Tesla waarvoor geïntimeerde aansprakelijk is. Overigens legt eerste appellante geen enkel stuk of daadwerkelijk betalingsbewijs voor van deze verzekeringspremies (behoudens één enkel betalingsverzoek van de verzekering uit 2019). Het gegeven dat in de periode vóór mei 2019 het voertuig diverse malen in herstelling was bij geïntimeerde, doet geen afbreuk aan het

feit dat eerste appellante van het voertuig alsdan is blijven gebruiken, zodat de kostprijs van de verzekering voor haar rekening is en niet ten laste van geïntimeerde kan gelegd worden.

Uit niets blijkt dat de kosten "*bijstand voertuigen*" verzekering Allianz slaat op het voertuig Tesla. Ook hiervan brengen appellanten geen betalingsbewijzen voor. Deze post is eveneens ongegrond.

De keuze van eerste appellante om het voertuig Tesla na de uitschrijving te blijven (beperkt) verzekeren betreft haar eigen beslissing en staat niet in oorzakelijk verband met de gebreken aan het voertuig Tesla waarvoor geïntimeerde aansprakelijk is.

De koopovereenkomst voorzag in een gratis recht op opladen aan Tesla-laadpunten. Eerste appellant stelt dat zij niet gebruik heeft kunnen maken van deze mogelijkheid en vordert hiervoor een schadevergoeding. Haar eenzijdige bewering dat zij 50% van haar laadbeurten zou gedaan hebben bij een Tesla laadpunt indien het voertuig in orde zou zijn geweest, blijkt nergens uit en berust op eenzijdig bewering en hypothese van appellanten. De vergoeding van deze schade wordt reeds gedekt door de terugbetaling van de integrale koopprijs. Uit de koopovereenkomst blijkt immers dat inderdaad dat voor deze mogelijkheid/optie geen bijkomende kost werd aangerekend, zodat inderdaad kan aangenomen worden dat een en ander vervat zit in de koopprijs.

Eerste appellante vordert verder nog een voorbehoud voor eventuele posten die tweede appellante als leasinggever haar zou aanrekenen ingevolge de ontbinding van de koopovereenkomst. De rechter wordt echter niet gevat door een louter voorbehoud. Een voorbehoud is immers geen eis in de zin van artikel 1138, 3° van het Gerechtelijk Wetboek, noch een gevorderde zaak in de zin van artikel 1138, 2° van het Gerechtelijk Wetboek (zie in die zin: Cass. 6 oktober 2005, *Arr.Cass.* 2005/10, 1853). Er is derhalve geen reden om verder enig voorbehoud toe te kennen zoals gevraagd door eerste appellante.

Het incidenteel hoger beroep is ongegrond en het hoger beroep is deels gegrond.

5. Kosten

Het hoger beroep is grotendeels gegrond en het incidenteel hoger beroep is ongegrond, zodat geïntimeerde wordt veroordeeld tot betaling van de kosten van beide aanleggen, inclusief de kosten van het deskundigenonderzoek.

In uitvoering van artikel 1022, tweede lid van het Gerechtelijk Wetboek worden de bedragen van de rechtsplegingsvergoeding vastgesteld in het Tarief Rechtsplegingsvergoeding. Behoudens wanneer een procedureakkoord omtrent de omvang van de rechtsplegingsvergoeding dan wel een grond of een verzoek tot afwijking van het basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding voorligt, dient de rechter ambtshalve het met toepassing van de bepalingen van het Tarief Rechtsplegingsvergoeding correcte basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding te bepalen. De rechter die zodoende met toepassing van de bepalingen van het Tarief Rechtsplegingsvergoeding het correcte basisbedrag van de rechtsplegingsvergoeding bepaalt, miskent niet het algemeen rechtsbeginsel houdende de autonomie van de procespartijen in het civiele geding. (In deze zin Cass. AR. C.22.0158.N, 13 januari 2023).

6. Beslissing

Het hof beslist bij arrest op tegenspraak.

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Verklaart het incidenteel hoger beroep toelaatbaar maar ongegrond.

Verklaart het hoger beroep toelaatbaar en gegrond als volgt.

Hervormt het bestreden vonnis.

Verklaart de eisen toelaatbaar en gegrond als volgt.

Verklaart de koopovereenkomst tussen bv TESLA BELGIUM en [REDACTED] betreffende het voertuig Tesla Model S P100 DL met chassisnummer [REDACTED] ontbonden lastens bv TESLA BELGIUM.

Veroordeelt bv TESLA BELGIUM tot terugbetaling aan [REDACTED] van de koopprijs van 158.680 euro, te vermeerderen met de interesten aan de wettelijke interestvoet vanaf 12 juni 2019 (datum van dagvaarding) tot aan de datum van volledige betaling.

[REDACTED]

Verklaart voor zoveel als nodig de ontbinding van voormelde koopovereenkomst tegenwerpelijk aan [REDACTED]

Veroordeelt bv TESLA BELGIUM tot betaling van de kosten van beide aanleggen, aan de zijde van [REDACTED] begroot en door het hof vereffend op 311,54 euro (dagvaardingskosten), 6.000 euro (rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg), 7.500 euro (rechtsplegingsvergoeding hoger beroep) en 12.154,69 euro (kosten deskundigenonderzoek).

Veroordeelt bv TESLA BELGIUM elk tot betaling van het rolrecht van 400 euro aan de Belgische staat, betaalbaar op eerste verzoek van de bevoegde fiscale administratie.

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van [REDACTED] juni 2023 door

[REDACTED]

Raadsheer
Griffier

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]